

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716210955
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716210955.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, Bratislava, proti žalovaným: 1./ B. I., nar. XX.X.XXXX, bytom F. - L. 1, M., 2./ B. S., nar. XX.X.XXXX, bytom F. - L. 1, M., žalovaní zastúpení A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. - C. A., M. XX, o zaplatenie 48.105,43 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 7.2.2019, č. k. 18Csp/66/2016 - 114 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III. a o splatnosti istiny.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaným v 1.a 2.rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 47.163,61 eur s prísl., a to v mesačných splátkach po 150,- eur mesačne vždy do 25.dňa v príslušnom mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku do úplného zaplatenia dlhu s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa splatným celý dlh. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že zo strany žalobcu bol žalovaným v 1.a 2.rade poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 45.000,- eur, ktorý mali žalovaní splácať v dohodnutých splátkach po 220,80 eur mesačne. Žalovaní poskytnuté finančné prostriedky nevrátili. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu založený na spotrebiteľskej zmluve s tým, že predčasné zosplatenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje požadovať veriteľovi jednorazové a okamžité vrátenia celej zapožičanej istiny. Správanie dodávateľa nemôže byť podporované a požívať právnu ochranu v tom zmysle, ak by požadoval poplatky a úroky z úveru po splatnosti, čo by spôsobilo neprimeraný nárast dlhu v neprospech spotrebiteľa a neexistuje zákonné kogentné pravidlo, podľa ktorého by bola povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania aj po dobe splatnosti. Spotrebiteľ má právo na náležitú súdnu ochranu v zmysle naplnenia Smernice o nekalých zmluvných podmienkach, preto priznal súd prvej inštancie žalobcovi uplatnenú istinu vo výške 44.881,50 eur, úroky z úveru vo výške 1.520,10 eur do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a úroky z omeškania za čas od 3.8.2016 do 30.11.2016 v sume 762,01 eur. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú, vzhľadom na uvedené skutočnosti, zamietol. Umožnil žalovaným splácať vzniknutý dlh v splátkach po 150,- eur mesačne vzhľadom na ich majetkové a osobné pomery a ďalšie neuhradené záväzky voči iným veriteľom a tiež plnenia si vyživovacej povinnosti. Žalovaní boli v spore aktívni a povolením splátok v takejto výške nemôže byť na ujmu žalobcovi. Priznaný úrok z omeškania vo výške 5 % súd prvej inštancie odôvodnil § 517 OZ a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 262 a § 257 CSP vzhľadom na majetkové a osobné pomery žalovaných.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, o trovách konania a o splatnosti prisúdenej istiny, podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti zmeniť napadnutý rozsudok tak, aby žalobe bolo v celom rozsahu vyhovie a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Alternatívne navrhol v tejto časti rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukazuje na to, že nárok veriteľa na zmluvný úrok za úver od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich reálneho vrátenia, nielen do momentu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, vyplýva priamo z Obchodného zákonníka a nevylučujú ho ani žiadne ust. § 52 a nasl. OZ, či ustanovenia iného právneho predpisu prijatého na ochranu spotrebiteľa. Splatosťou úveru nezaničí povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver nie je novou povinnosťou, ktorú by dlžník predtým nemal. Zmena podmienok potom spočíva v tom, že sa celá pohľadávka stáva splatnou na žiadosť veriteľa, bez ohľadu na dohodnutú lehotu vrátenia. S názorom, podľa ktorého má platiť dlžník úroky za úver až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, sa stotožňuje aj odborná literatúra a viaceré rozhodnutia súdov v pôsobnosti Slovenskej republiky. Nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý povolil žalovaným splácať vzniknutý dlh vo forme splátok po 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevykonával dokazovanie ohľadom reálneho príjmu žalovaných, ich výdavkov, majetku a neodôvodnil povolenie splátok práve v takejto výške. Súčasne súd neprihliadol na skutočnú ochotu žalovaných dlh splácať, nakoľko žalovaní od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru do vyhlásenia rozsudku vykonali len jediný vklad vo výške 50,- eur. Súd navyše zaviazal žalovaných splácať priznaný nárok v nižších splátkach ako boli pôvodne dojednané mesačné splátky úveru. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania strán sporu, rozsudok v tejto časti považuje žalobca za arbitrárny a nepreskúmateľný. Opäť zdôrazňuje, že súd prvej inštancie neskúmal reálny príjem žalovaných, ich výdavky, majetok a riadne neodôvodnil rozhodnutie, prečo žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, aj keď bol v spore úspešný. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaní sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

6. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument zo strany uplatnený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

7. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu je potrebné zdôrazniť, že úver je odplátnym právnym úkonom, pri ktorom odplatu predstavujú spravidla úroky. Je to zrejmé z § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Vychádzajúc z tohto ustanovenia úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Ak si ale účastníci dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do splatnosti úveru nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Inštitút úrokov z omeškania je odlišný od inštitútu odplátných úrokov a má sankčnú povahu. Úroky z omeškania v občiansko-právnych veciach sú právne regulované čo do ich maximálnej výšky.

9. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne

v splátkach vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamätí justifikuje nárok veriteľa na úroky ako ceny dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil.

10. Možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, na ktoré v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy nadväzuje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany žalobcu ako veriteľa v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zmluva zaniká. Zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy a zaniká aj povinnosť žalovaných ako spotrebiteľov splácať žalobcovi poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie úroky. Úroky majú akcesorický charakter k hlavnej zmluve a teda nemožno požadovať úroky za obdobie, v ktorom už zmluva neexistovala, pretože zanikla. Ak hlavný záväzok zanikne, zaniká aj akcesorický záväzok a pretrváva len povinnosť nahradiť už splatné úroky. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

11. Čo sa týka obchodnoprávnej úpravy splatnosti úrokov táto vyplýva z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 503 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka upravuje otázku riadneho splácania úrokov dohodnutých v zmluve, pričom odstavec 2 tohto ustanovenia upravuje toto riadne splácanie pre prípad, že sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach. Pre otázku splatnosti úrokov je podstatná prvá a posledná veta ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Práve prvá a posledná veta uvedeného ustanovenia ustanovujú, že veriteľ je oprávnený na úroky len do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Obchodný zákonník *expressis verbis* v prvej vete ustanovenia § 503 ods. 1 upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. *Expressis verbis* úpravu obsahuje tiež tretia veta uvedeného prvého odseku ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa žiaden iný výklad.

12. Ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje

v ustanovení § 503 ods. 1 a ods. 2, ktoré veriteľ'a oprávňuje na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi , nie do momentu ich skutočného vrátenia.

13. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z..

14. Za čas po splatnosti úveru patrí veriteľovi iba právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj navyšovanie úrokov z omeškania o úroky za úver po lehote splatnosti úveru.

15. Občiansky zákonník v ustanovení § 559 ods. 2 ukladá povinnosť dlžníkovi dlh splniť riadne a včas. Riadne a včasné nesplnenie dlhu má za následok omeškanie dlžníka čo je zrejmé z ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Pri omeškaní s plnením peňažného dlhu v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniká veriteľovi iba právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania vo výške stanovenej vykonávacím predpisom.

16. Pojmu plnenie použitom v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá pojem pohľadávka. Vychádzajúc z ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Príslušenstvo pohľadávky je definované v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a sú ním úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

17. Ak Občiansky zákonník úroky definuje len ako príslušenstvo pohľadávky a veriteľovi umožňuje pri omeškaní s plnením peňažného dlhu, teda s plnením pohľadávky požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania je zrejmé, že takáto možnosť sa vzťahuje iba na pohľadávku a nie aj na úroky tvoriace iba príslušenstvo pohľadávky.

18. Občiansky zákonník ako základný právny predpis upravujúci spotrebiteľské vzťahy, ktorý je v súčasnosti v súlade s ustanovením § 52 ods. 2 veta tretia priamo aplikovateľný i na úverovú zmluvu uzatvorenú podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, umožňuje veriteľovi po lehote splatnosti pohľadávky priznať iba úroky z omeškania jedine z pohľadávky a nie aj z jej príslušenstva.

19. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.2015 doplnila ust. § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.5.2015 vo veci 8MCdo/13/2014, ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora namietajúceho, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného nie Občianskeho zákonníka.

20. K lehote splatnosti priznaného dlhu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď umožnil žalovaným splácať dlh v splátkach. Prezentované osobné, sociálne a majetkové pomery oboch žalovaných odôvodňujú aplikáciu ust. § 232 ods. 3 CSP. Je zrejmé, že žalovaní v 1.a 2.rade v priebehu prvoinštančného konania dokladovali svoje osobné, zárobkové a majetkové pomery, čo vyplýva z obsahu listín nachádzajúcich sa č.l. 93 až 102 spisu. Žalovaný v 2.rade je zamestnancom spoločnosti M. O. D., kde dosahuje príjem 600,- eur mesačne, uhrádza poplatky spojené s bývaním vo výške 200,- eur mesačne a spláca aj ďalšie úvery voči iným veriteľom, rovnako ako žalovaná v 1.rade. Žalovaná v 1.rade je rozvedená, má vyživovaciu povinnosť k dvom nezaopatreným deťom, rovnako jej príjem z vykonávanej pracovnej činnosti dosahuje sumu 600,- eur mesačne v spoločnosti D. A., a.s., M.. Výšku určenej mesačnej splátky považuje aj odvolací súd za primeranú, predovšetkým s poukazom na zistené zárobkové pomery žalovaných a ich celkovú sociálnu situáciu.

21. Odvolací súd ďalej uvádza, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu, ktorej to priznáva zákon náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Zákon však upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania, a to v podobe § 257 CSP.

22. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ust. § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj odôvodnený.

23. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem.

24. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie správne zvažil okolnosti prejednávanej veci a dospel k správnej závere o potrebe použiť ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania. Odvolací súd zastáva názor, že v žiadnej právnej veci sa strana sporu bez ďalšieho nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ust. § 257 CSP sa ho nedotkne. Aplikácia praxe práve aj nepriaznivejšiu sociálnu a majetkovú situáciu strany sporu považuje za relevantnú na účely aplikácie § 257 CSP. Na druhej strane, pokiaľ ide o spoločnosť žalobcu, jeho majetková sféra nebude použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Vyššie uvedené skutočnosti preto v súhrne umožňujú prijať záver o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa aplikáciu výnimočného ust. § 257 CSP.

25. So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

26. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a nasl. CSP. Žalobca nebol úspešnou stranou odvolacieho konania a žalovaným v tomto štádiu konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto ich náhrada stranám nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).